

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 72

Presidència de l'Honorable Sr. Xico Tarrés i Marí

Sessió celebrada dia 18 de febrer del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **RGE núm. 795/14**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a sanció dels immobles permanentment desocupats propietat d'entitats financeres i altres grans empreses. 1566

2) **RGE núm. 1065/14**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a publicació de les balances fiscals. 1570

II. Debat dels escrits RGE núm. 10417/12 i 361/13, presentats per la Vicepresidència Econòmica, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, mitjançant els quals tramet l'informe relatiu al seguiment de l'article 1.5 de la Llei 10/2012. 1573

EL SR. PRESIDENT:

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Abans de començar aqueixa comissió demanaria si es produeixen substitucions, que crec que sí.

EL SR. CAMPS I BUENAVENTURA:

Sí, president. José Maria Camps substitueix Santiago Tadeo.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Catalina Palau substitueix Virtuts Marí.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Jaume Carbonero substitueix Antoni Diéguez.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé.

EL SR. PONS I PONS:

Marc Pons substitueix Lourdes Aguiló.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte. Idò passam al primer punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu a proposicions no de llei...

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sr. President, Miguel Jerez substitueix Vicent Serra.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé.

I.1) Proposició no de llei RGE núm. 795/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a sanció dels immobles permanentment desocupats propietat d'entitats financeres i altres grans empreses.

La primera proposició és la RGE núm. 795/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, sanció dels immobles permanentment desocupats propietat d'entitats financeres i altres grans empreses.

Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula el Sr. Barceló, per un temps de deu minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Aquesta és una proposició no de llei que el que pretén és fer-se ressò d'una problemàtica que ens estam trobant avui en dia, que és la dels habitatges buits. A les Illes Balears, segons les darreres estadístiques de l'INE estam parlant de més de 71.000 habitatges buits, i tenint en compte que molts d'ells, o una part són perquè els propietaris els volen mantenir buits, però molts d'altres provenen d'execucions hipotecàries, és a dir, són propietat de bancs o de caixes, que prèviament s'ha desnonat la família que vivia allà per impagament, i per tant aquest habitatge ha quedat buit i no està complint la seva funció social.

Aquesta situació fa que des del Grup Parlamentari MÉS vulguem posar ordre a una situació que consideram que és injusta, i hem mirat a altres comunitats autònomes que han regulat aquesta situació, i per exemple hem vist com a Catalunya hi ha una llei del dret a l'habitatge que garanteix no només el dret a l'habitatge sinó que posa mesures concretes perquè els ajuntaments puguin iniciar procediments sancionadors a aquestes entitats bancàries o fins i tots a grans empreses en el cas que mantinguin la casa desocupada. El que no es pot consentir és que s'hagi tret una família de ca seva i posteriorment llavors aquesta casa estigui buida durant fins i tot períodes molt llargs de temps.

Per tant el que demanam és que a la llei, que fins i tot, a més, en aquests moments ja es va anunciar per part de la Conselleria de Medi Ambient i Territori que hi havia una llei que s'està en aquests moments plantejant, és instar el Govern perquè tengui en compte aquesta situació, la incorpori a la llei i també la manera com es pugui col·laborar amb els ajuntaments per tal que es puguin detectar, comprovar i registrar els immobles que es troben en situació de permanent desocupació, començant precisament pels d'entitats financeres i altres grans empreses per tal que siguin posats al mercat complint, com dic, aquesta funció social que l'habitatge ha de dur a terme.

A més ens trobam en alguns casos, fins i tot, no només que aquests habitatges estan buits, sinó que fins i tot quan pertanyen a multipropietats no paguen a les comunitats de propietaris les despeses que aquestes comunitats de propietaris generen, amb la qual cosa s'està produint també un perjudici per a la resta dels veïnats.

En definitiva, per tant, són motius més que suficients, consideram, perquè el Govern de les Illes Balears sigui sensible a aquesta situació i que aquest parlament insti, per tant, al Govern a dur a terme les modificacions legals oportunes per poder dur a terme aquestes situacions que he esmentat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. En torn de fixació de posicions, en primer lloc per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Carbonero, per un temps de deu minuts.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sr. President. Aquesta proposició no de llei insta el Govern de les Illes Balears a aprovar una llei en els mateixos termes que la Llei del dret a l'habitatge de Catalunya, Llei 18/2007, de 28 de desembre.

Bé, nosaltres li donarem suport, però m'agradaria fer una sèrie de reflexions respecte del que diu aquesta llei, i la conveniència o no de la seva transposició de manera directa a la nostra comunitat autònoma. És una bona llei, la llei de Catalunya, sens dubte. Regula la prohibició de sobrepreu a les transmissions d'habitatge amb protecció oficial; entre altres coses s'ocupa de l'adjudicació del parc d'habitatges de protecció oficial, siguin públics o siguin privats, i també entre les actuacions susceptibles de ser protegides destaquen les relatives a la mediació en l'àmbit del lloguer social per potenciar l'aportació d'habitatges privats cap a aquest objectiu.

Per tant, a favor d'una llei similar; ara, igual, doncs jo crec que hauríem de donar dues voltes a aquest tema. D'entrada voldria dir que el govern anterior, el govern del pacte del progrés, va fer una llei similar, no tan ambiciosa com la catalana però sí que va fer una llei que es deia "d'accés a l'habitatge" que va entrar a aquest parlament el 2010; es va posar en cua de les lleis i per les circumstàncies conegudes d'un excés de lleis que es poguessin tramitar al final no es va poder tramitar. Però és vera també, pel que hem sabut, que el govern actual està, partint de la base que nosaltres deixàrem, està redactant una llei d'accés a l'habitatge, i aquesta llei... algú ja la té, és a dir, que ja està pràcticament acabada; entre d'altres, promotors urbanístics i promotors immobiliaris la tenen i han tengut la possibilitat -cosa que nosaltres no hem tengut- de fer-hi esmenes, de fer-hi aportacions.

També és cert que en aquest parlament es va veure una proposició no de llei en el plenari, impulsada per la diputada Virtuts Marí, que instava el Govern a incloure a la llei esmentada, la Llei d'accés a l'habitatge, una regulació i unes sancions relatives a les fiances, als dipòsits de fiances. Han passat molts de mesos des d'aquesta proposició no de llei, ja dic, aprovada per unanimitat, i no hem sabut res més de si el Govern l'ha tenguda en compte, si ha incorporat els seus termes a aquesta llei. Ja dic que jo la llei, el redactat final d'aquesta llei, no el conec i tampoc ningú, lògicament, del meu grup parlamentari.

Però per avançar, i un poc en la línia de la proposició no de llei del Grup MÉS, m'agradaria precisar una sèrie de conceptes que són bàsics. D'entrada hi ha un concepte que a la nostra comunitat és difícil de precisar, que és el d'habitatge buit; sempre hi ha hagut dificultats en aquest tema, perquè el cens d'habitatges, que com vostès saben es fa cada deu anys, incorpora una xifra d'habitatges buits que mescla els habitatges principals amb els habitatges de segona residència, i per tant a una comunitat com la nostra, en què hi ha un parc d'habitatges de segona residència, quan es fa el cens, quan els censors passen per les diferents urbanitzacions, doncs surten lògicament com a buits, perquè no tot el cens es fa en mesos d'estiu. Per tant les xifres són xifres que a vegades duen a una certa confusió.

És difícil mesclar primera i segona residència a una comunitat com la nostra, i per tant hem de ser molt precisos a l'hora de definir el que és un habitatge buit. La llei catalana ho defineix com "habitatge que roman desocupat permanentment sense causa justificada per un termini de més de dos anys. A aquest efecte són causes justificades el trasllat per raons laborals, el canvi de domicili per una situació de dependència, l'abandonament de l'habitatge en una zona rural en procés de pèrdua de població, i el fet que la propietat de l'habitatge sigui objecte d'un litigi judicial pendent de resolució". Ja veuen que aquí no hi ha cap menció a un segon habitatge o a un habitatge de segona residència; no és una causa justificada, segons la llei catalana, i jo crec que és un tema que a l'hora de transposar directament una llei que pot ser molt bona per al principat aquí doncs jo crec que en aquest tema ens ho hauríem de mirar amb un poc de cura.

La llei catalana defineix també un poc això que deia el Sr. Barceló, de quan es poden posar sancions, doncs fa tota una relació. Diu que primer ha de ser un habitatge buit; bé, ja hem vist el que era un habitatge buit. Després s'ha d'incomplir la funció social de l'habitatge, i hi ha, segons l'article 5.2.b), un incompliment de la funció social de la propietat d'un habitatge o d'un edifici d'habitatges en el supòsit que aquest habitatge o tot l'edifici estigui desocupat de manera permanent i injustificada a les condicions establertes a l'article anterior que he esmentat. Per tant entén la llei que hi ha incompliment de la funció social (...) constitucional de l'habitatge si l'habitatge o l'edifici d'habitatges, que va un poc més en el cas que esmentava el portaveu de MÉS, està buit sense cap justificació.

Després, a partir que tenim habitatges buits i que a més s'incompleix la funció social de l'edifici o de l'habitatge, la llei estableix quins mecanismes posa en marxa per poder pal·liar aquest problema. I el mecanisme és el previst a l'article 42.6, que és una declaració de l'incompliment de la funció social de l'habitatge, i per tant és un expedient contradictori que es comunica al propietari, el propietari pot fer les seves al·legacions, i després de dos anys d'aquesta notificació, perdó, de la notificació d'aquesta declaració, si no s'ha corregit la situació de desocupació injustificada, l'administració pot expropiar temporalment, per un termini de cinc anys, l'usdefruit d'aquest habitatge, i per tant aquí la llei autoritza l'administració no només a establir sancions, que ara ho veurem, sinó que fins i tot arribi a l'expropiació de l'usdefruit, *el usufructo*, de l'habitatge.

Tipifica, ja per acabar, la infracció que suposa tenir un habitatge buit en les condicions que he dit, és a dir, que hi hagi una declaració, una comunicació, dos anys després l'administració digui que continua buit, la tipifica com una infracció molt greu, infracció molt greu que significa mantenir la desocupació d'un habitatge després que l'administració hagi dotat les mesures establertes pels apartats 1 a 5 de l'article 42, i la sanció és d'una multa fins a 900.000 euros.

Bé, llavors a què vaig? Vaig al fet que tot aquest procés es pot simplificar, però és un procés, el de la Llei catalana, és un procés garantista, és a dir, no és un procés de dir *aquí te pillo, aquí te mato*, sinó que és un procés que diu: “Escolti, vostè, senyor propietari, justifiqui per què aquesta casa o aquest edifici d’habitatges està buit”. Després d’aquesta justificació, si no és suficient, s’inicia una declaració que és un expedient administratiu contradictori, és a dir, que hi pot haver una altra vegada al·legacions i tal. Quan tot això ha passat han de passar dos anys perquè l’administració pugui fer les dues coses que preveu la llei, jo entenc que són les dues: una, pot iniciar un expedient expropiatori de l’ús durant cinc anys, i -una altra- ha d’imposar una sanció per infracció molt greu fins a 900.000 euros.

En definitiva, jo crec que el trasllat d’aquestes disposicions directament a la Llei d’accés a l’habitatge que està elaborant, ja dic, acabada, el conseller Company, em pareix que seria en el nostre cas un poc discutible. En qualsevol cas crec que hauria d’establir un procediment més àgil, més àgil, més directe i que si es demostràs que realment hi ha habitatges, sobretot els habitatges que provenen de desnonament, els edificis d’habitatges que provenen de desnonament, en aquests casos l’aplicació d’aquestes sancions o l’aplicació de la possibilitat d’expropiació de l’ús fos més directa, més ràpida i més àgil que la que preveu la llei catalana.

En qualsevol cas, Sr. President i Sr. Portaveu de MÉS, nosaltres votarem a favor. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero. I per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Fidalgo, també per un temps de deu minuts.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sr. Presidente. En primer lugar me gustaría manifestar que mi grupo no va a apoyar esta proposición no de ley, y voy a intentar explicarle de manera sucinta cuáles son los motivos que llevan a considerar este voto en contra.

En primer lugar creo que parten ustedes del desconocimiento. A día de hoy, no quizá en todos los términos que ustedes plantean aquí, pero sí que el IBAVI está trabajando ya conjuntamente con los bancos y con el Fondo Social de Viviendas. En segundo lugar, porque el *petitum* que hacen ustedes en la proposición no de ley es..., bueno, me remito a las consideraciones que ha hecho el portavoz del Grupo Socialista con referencia a la ley catalana, en mi opinión es ciertamente abrupto y parte de un desconocimiento o falta de estudio de aquellas consideraciones que en mi opinión hace la ley de Cataluña, de la que luego hablaremos. Por tanto es de una transposición más que difícil a nuestra comunidad autónoma, y porque además lo dicen los datos.

¿Qué datos lo dicen? Pues mire usted, Consejo General del Poder Judicial: Cataluña es la comunidad autónoma con más desahucios detrás de Andalucía, 25.422 en el año 2012, Cataluña con un 22,8% del total de desahucios en toda España. El diario *Público*, 17 de junio del año 2013: “En Cataluña hay 216 desahucios diarios”. Diario *El Periódico*, 19 del 10 del

2013: “Cataluña es la comunidad autónoma que ejecuta más desahucios de toda España”. Obviamente los beneficios de esta ley, Sr. Barceló, después prácticamente de cinco años de puesta en funcionamiento, claramente han sido insuficientes por lo que se ve, por lo que dicen las cifras y los datos. Creemos que novedades milagrosas como las que ustedes disponen encima del papel, ciertamente en la mayoría de ocasiones no llevan más que a frustrar las expectativas de la gente. Y en puridad ha sido, aunque a ustedes no les guste, el Partido Popular el único que se ha preocupado por legislar en contra de los desahucios, impulsando dos reales decretos, como ustedes saben, y un proyecto de ley. Por lo que hoy podemos decir que nuestro partido introduce por primera vez y no la izquierda, la posibilidad de imponer a las entidades financieras la dación en pago en casos de extrema necesidad para el deudor. Nosotros, el Partido Popular, también es el que por primera vez paraliza los lanzamientos de vivienda habitual para los colectivos más vulnerables a través de dos reales decretos y la ley que ya está en vigor.

Es igualmente el Partido Popular el que ha permitido que exista un parque de 6.000 viviendas para alquiler social, Sr. Barceló, que rondan como usted sabe, entre 150 y 400 euros, y se estén firmando, además, los primeros alquileres sociales para familias que fueron desahuciadas. Además, en una de las enmiendas que propuso el Partido Popular, se introdujo la posibilidad de la dación en pago y que la familia permanezca en la vivienda pagando un alquiler social, como usted sabe, y eso nadie lo planteó en el pasado estando en el Gobierno, ni siquiera el Partido Socialista.

Igualmente nosotros pensamos que la ley debe proteger a aquél que no tiene posibilidades para pagar su hipoteca, facilitándole todas las posibilidades que le permite la reestructuración de la deuda, la quita, o, si llegara el caso, la dación en pago con alquiler social, como ya está establecido precisamente por un gobierno del Partido Popular. Quien tenga recursos para seguir pagando su hipoteca debe seguir haciéndolo.

Y el Grupo MÉS quiere ahora todo lo que no quiso cuando gobernaba, porque cuando el pacto gobernaba en las Islas Baleares, a nivel nacional se tomaron medidas para agilizar los desahucios, dotando de mayores medios, como usted sabe, a los juzgados que se encargaban de esas causas. Tanto Zapatero como José Blanco, tanto como la vicepresidenta del Gobierno se mostraron en contra en votación en sede parlamentaria de la dación en pago, porque quebraba, según ellos, el sistema financiero. Y nosotros hemos podido plantearlo en medidas legislativas y lo ha hecho un gobierno del Partido Popular.

Y tampoco ni el PSIB ni MÉS pusieron en marcha una sola medida para paralizar los desahucios que han sido efectivamente muchos y muy lamentables estos años, Sr. Barceló. De hecho, el IBAVI tenía entonces prácticamente 500 pisos vacíos con el Gobierno del pacto, prácticamente 500 pisos vacíos. Precisamente, además, cuando el IBAVI triplicaba su deuda, que pasó de 48,5 millones de euros a más de 120 millones de euros. Las prioridades de este gobierno en la materia son claras y el objetivo de nuestro grupo es proteger de manera efectiva a los colectivos en situación de especial vulnerabilidad.

Y mire, todas estas medidas, todas las medidas que como usted sabe se han puesto en marcha desde el año 2012 a nivel nacional y que ha puesto en marcha el Gobierno de las Islas Baleares a través de los mecanismos y de los instrumentos que pone a su disposición la ley, han hecho que, por ejemplo, se hayan bajado los desahucios, de los 270 que existían..., en el 2011 había 270 desahucios al día en esta comunidad autónoma. En octubre de 2013, Sr. Barceló. Yo creo que el trabajo obviamente ha sido francamente positivo.

En segundo lugar, me gustaría decir que desde el Gobierno de las Islas Baleares el Gobierno ha actuado desde el primer minuto en sus competencias de vivienda.

Y le digo al portavoz del Grupo Parlamentario Socialista que tendrá obviamente la posibilidad de hacer las alegaciones y consideraciones que considere oportunas cuando el trámite parlamentario haga que la Ley de vivienda llegue a esta sede. Por ejemplo, el 15 de noviembre del 2011 se aprobó una PNL, como ustedes decían en esta cámara, a propuesta del PP, con medidas urgentes de protección de los subscriptores de hipoteca. Hace ya más de un año el IBAVI creó el Plan de alquiler 2012 para facilitar viviendas a precios asequibles, plan que se mejoró en el año 2013.

Y hay un cambio radical entre las políticas suyas y las de nuestro Gobierno, Sr. Barceló. En Baleares, con el pacto, como decía antes, y reitero la cifra, había 447 viviendas de protección oficial desocupadas en todas las islas. Además, un proceso de adjudicación lento y excesivamente burocratizado, con nula capacidad de respuesta rápida en situaciones de necesidad. Con el Plan de alquiler 2012, se sacaron al mercado 300 viviendas vacías de protección oficial que se pusieron en régimen de alquiler. Además de eso, Sr. Barceló, se rebajaron un 20% los precios de alquiler de la totalidad del parque de viviendas del IBAVI. Y se pusieron 150 viviendas a 150 euros al mes para aquellas familias más desfavorecidas. A día de hoy ya se han adjudicado más de 300.

Con el Plan de alquiler de 2013, con dos líneas principales de actuación, una reducción adicional de otro 15% a la primera que ya se había realizado de los precios de alquiler, y un plan de actuación sobre los desahucios para ayudar a aquellas familias que se encuentran en situación de desahucio hipotecario, por lo que se puso en marcha y a su disposición unas 100 viviendas a 150 euros al mes, por un periodo de 6 meses prorrogables otros 6, como usted sabe.

En cuanto a los desahucios por impago, en los años del pacto de seguía un procedimiento muy duro ante una situación de morosidad de cuotas, como usted sabe. Se comprobaba mensualmente y con más de tres recibos pendientes se interponía siempre, Sr. Barceló, demanda de desahucio y sólo se suspendía si se procedía al pago, no teniendo en cuenta otras circunstancias. De hecho, desde el mes de mayo del 2009 a mayo del 2011 se interpusieron 110 demandas por impago, se ejecutaron 62 sentencias de desahucio y se produjeron 18 entregas de llaves, o 44 lanzamientos. Todo para esos colectivos especialmente vulnerables a los que usted ahora hace referencia.

Pues mire, la situación ha cambiado y desde abril del 2012 no se ha interpuesto ninguna demanda de desahucio por parte del IBAVI y del Gobierno de las Islas Baleares. Y es que al final, no existen, Sr. Barceló, recetas milagrosas. En nuestra opinión la mejor garantía para una política de vivienda es el desarrollo económico prolongado y la estabilización del mercado de trabajo, no hay más. Y una política hipotecaria obviamente garantista y adecuada a los tiempos en los que nos ha tocado vivir. Y eso Sr. Barceló no hay ley que lo garantice, sino que se trata de un proceso y de una forma de entender la gestión pública.

Yo todavía recuerdo aquellas leyes sociales que se hacían en esta comunidad autónoma, que llevaban a exigir que todos los ciudadanos que pisaran esta comunidad tuvieran una vivienda digna y un sueldo, ¿verdad? Circunstancias que habida cuenta de las cifras, tanto de paro como de desafección social y desigualdad entre los años 2007 y 2011 en Baleares, a todas luces medidas legislativas como aquella pueden parecer un chiste de muy mal gusto para todas las personas que tuvieron la desgracia de padecer aquella situación tan lamentable. Y que a día de hoy, gracias a otras políticas, por cierto de un gobierno distinto a la izquierda, en esta comunidad autónoma, están permitiendo que ya durante 15 meses se esté rebajando el paro, se esté creando afiliación a la Seguridad Social, se estén disminuyendo el número de desahucios, se esté reactivando la actividad económica, que es en definitiva lo que hace falta a la sociedad de las Islas Baleares y al conjunto del Estado.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fidalgo. Sr. Barceló, com a grup proposant si vol fer ús de la paraula. Té la paraula per un temps de cinc minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc agrair el suport del Grup Socialista. Efectivament, el Sr. Carbonero té raó en una qüestió, que els mateixos termes exactes és una interpretació massa literal i per tant, acceptaríem, lògicament pareix que no hi haurà lloc perquè el Partit Popular ja ha anunciat el vot en contra, de substituir-ho per "en termes similars", o fins i tot per eliminar la referència a la Llei de l'habitatge de Catalunya, perquè, en tot cas farem una llei lògicament, se suposa, adaptada a les circumstàncies que hi hagi a les Illes Balears, com no podia ser d'altra manera. Per tant, acceptaríem aquesta precisió que oportunament proposava el Sr. Carbonero.

Quant al Partit Popular. En primer lloc, comentar que el Sr. Fidalgo, el portaveu del Partit Popular, ha centrat bona part en la política de l'IBAVI. Aquí, en aquesta proposició no de llei no preteníem jutjar ni a favor ni en contra la política de l'IBAVI. Entenc que li hagi interessat dur-la cap aquí, aquí el que preteníem era fer front a la situació de molts de bancs que acumulen molts d'habitatges, que no saben com fer-los sortir al mercat, els mantenen tancats i això, a part de ser un greuge per a aquelles famílies que han estat desnonades d'aquests habitatges, també suposa mantenir molts d'habitatges buits. Això és al que es pretenia fer front i no sobre la política d'habitatge de l'IBAVI, que un dia si vol, la podem debatre.

En qualsevol cas, ja ho vàrem anunciar nosaltres i vàrem dir que ens semblava molt bona mesura que l'IBAVI no dugués a terme desnonaments, no només ho vàrem celebrar, sinó que volem recordar que en aquesta legislatura, abans que l'IBAVI prengués aquesta decisió, qui ho va proposar en el Parlament va ser el nostre grup parlamentari i es va aprovar precisament a proposta nostra. Volia fer un poc de memòria per recordar-ho.

Quant a la reiteració, que ja fa en altres debats, de què tot el que va fer el Sr. Rodríguez Zapatero, mentre nosaltres teníem aquí un acord amb el PSIB-PSOE, també pareix que és culpa nostra, evidentment, ja li ho he dit moltes vegades és absurda, entenc que el Partit Popular vulgui fer-ho i ho seguirà fent, aquesta demagògia absurda i un poc fora de lloc, però, efectivament, tot allò bé i malament que va fer el Sr. Rodríguez Zapatero en absolut ens en sentim gens responsables, perquè nosaltres teníem un pacte a Balears amb el PSIB-PSOE, no a Madrid amb el PSOE; que cadascú per tant, atengui les seves responsabilitats sobre el que ha fet o ha deixat de fer.

En qualsevol cas, a Balears el 2012 hi va haver 5.000 desnonaments, són molts com perquè encara no ens preocupem d'aquesta situació. I lamentar, i acab, que el Partit Popular tenguí una cara a l'Ajuntament de Palma i una altra aquí. Aquesta mateixa proposició no de llei va ser discutida en el plenari de l'Ajuntament de Palma, en el darrer plenari i es va aprovar una transacció de tots els grups parlamentaris, per unanimitat, en què l'ajuntament estava, de manera urgent, el Govern a incloure dins la nova llei autonòmica d'habitatge, solucions per facilitar l'accés a un habitatge a famílies amb risc d'exclusió social, propiciant que els bancs i les grans empreses immobiliàries posin a disposició els seus habitatges desocupats, introduint mesures per evitar que aquests immobles romanguin permanentment desocupats i proporcioni eines a les entitats locals per poder prendre mesures coercitives per als casos més flagrants quan es mantenguin els habitatges desocupats durant més de dos anys.

De fet, demanàriem una reconsideració al Partit Popular: que, ja que aquesta proposició que acab de llegir es va acordar per unanimitat a l'Ajuntament de Palma, aquí també fóssim capaços d'arribar a aquesta transacció, la mateixa, literalment, que he llegit, que va ser acceptada pel Grup Socialista, el Grup Popular i el Grup MÉS a l'Ajuntament de Palma, entre altres coses, perquè seran els ajuntaments els que han de disposar d'aquestes mesures. Vostè parlava que a Catalunya ha fracassat aquesta llei, a Catalunya només Terrassa s'ha atrevit a aplicar mesures en desenvolupament de la Llei d'habitatge. Aquí l'Ajuntament de Palma ja ha manifestat que estaria d'acord en aplicar-les. Donem-li les eines i instem el Govern a tenir-les en

compte, vist que hi ha hagut, com dic, aquest acord a l'Ajuntament de Palma.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Acabat el debat, passam a votar la Proposició no de llei RGE núm. 795/14.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

LA SRA. SECRETÀRIA:

5 vots a favor, 9 vots en contra. Per tant, queda...

EL SR. PRESIDENT:

Queda....

(Es produeix un tall de veu per manca d'enregistrament)

... i d'altres empreses, Perdó.

I.2) Proposició no de llei RGE núm. 1065/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a publicació de les balances fiscals.

A continuació passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 1065/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a publicació de les balances fiscals.

Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula el Sr. Barceló, per un temps de deu minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sr. President. No esgotaré el meu temps perquè aquesta proposició en realitat està presentada abans que tornàssim a debatre, en aquest cas a proposta del Grup Popular, el tema del finançament i de les balances. El debat es produeix quan el Sr. Montoro anuncia que no presentarà les balances fiscals, sinó que presentarà uns comptes públics regionalitzats.

El Partit Popular presenta una proposició no de llei en el Parlament i dóna suport que el Sr. Montoro publiqui els comptes públics regionalitzats, però a una transacció, entre la que va fer el PSOE i la que va fer el Grup Parlamentari MÉS, finalment es va aprovar que "El Parlament insti el Govern de l'Estat a fer públiques de manera urgent i periòdica les balances fiscals, amb l'objectiu que la reforma del sistema de finançament autonòmic, asseguri el finançament en condicions d'igualtat entre totes les comunitats autònomes dels serveis fonamentals, sanitat, educació i benestar social."

Per tant, entenc que, una vegada s'ha aprovat això en el plenari del Parlament, lògicament no hi haurà problema avui en aprovar, una vegada més, aquesta proposició no de llei, insistesc, que estava presentada i registrada abans que es produís el debat en el plenari. I en qualsevol cas, sí constatar que continuam a l'espera que el Sr. Montoro i el ministre d'Economia i Hisenda, publiquin d'una vegada per totes les balances fiscals que demostraran, una vegada més, com l'única que s'ha publicat, les balances del 2008 publicades el 2009, que les Illes Balears necessiten un canvi de finançament de manera urgent, per poder atendre les necessitats dels ciutadans i ciutadanes d'aquesta terra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. I per part del Grup Parlamentari Socialista en torn de fixació de posició té la paraula el Sr. Pons, també per un temps de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Tampoc empraré tot el temps. Com molt bé explicaven, durant aquestes dues setmanes que ja duim de curs polític, hem tingut l'oportunitat de debatre aquesta qüestió, ho fèiem dimarts de la setmana passada en aquesta mateixa comissió, a una proposta que duia el Partit Socialista. Fa dues setmanes en plenari teníem l'oportunitat, el Partit Socialista i el Grup MÉS vam tenir la possibilitat, i així ho vàrem fer, de presentar esmenes reclamant les balances fiscals, l'acord es va produir. I en aquest sentit nosaltres ens reafirmam amb els posicionaments que vam manifestar en el seu moment.

La importància de la transparència, el que representa aquest any 2014 per a la negociació d'un nou sistema de finançament, on sense la informació és impossible realment establir un marc de negociació que sigui igual de tu a tu. I en aquest sentit per tant, únicament fer referència a què el Grup Socialista donarà suport a aquesta proposició no de llei, tal com hem manifestat al llarg d'aquestes darreres setmanes. I esperam, com ha succeït fins ara, surti i sigui acordada per unanimitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. I per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula també el Sr. Camps, per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Efectivament, per fer-ho curt, em podria remetre al que ja vaig dir la setmana passada o al que vam dir en el primer ple del mes de febrer. Però sí que m'agradaria destacar algunes qüestions que avui mateix el conseller d'Hisenda ha dit avui en el ple, i és com l'actual model de finançament ens perjudica en aquesta comunitat autònoma. Ell parlava per exemple, que, respecte del model anterior, havíem perdut autonomia fiscal, si abans era d'un 30%, ara és només d'un 16%. Ho dic perquè de vegades no tots els models anteriors són més dolents que el model actual, sinó que,

efectivament, en altres qüestions serà més dolent que l'actual, però sobre aquesta qüestió concretament, l'autonomia fiscal, era millor l'anterior.

El model actual, a més a més, ho deia el conseller, perpetua l'estatu quo en la desigualtat. Curiosament tots reivindicam el principi d'ordinalitat, tots defensam que aquells que més aporten també siguin els que més reben, però el model actual és el que deia el conseller, d'ordinalitat inversa, és a dir els que més aportam som finalment els que menys rebem. I per tant, el model de finançament que nosaltres voldríem per a Espanya i per a la nostra comunitat autònoma seria un model que respectés el principi d'igualtat.

Ho ha dit el conseller avui molt bé, és a dir, el debat de finançament és un debat d'igualtat, de què tots els ciutadans de qualsevol punt d'Espanya tinguin accés als mateixos serveis públics, amb la mateixa qualitat de serveis públics que puguin rebre els d'aquí, com a Galícia o Andalusia. Per tant, és un debat de persones, no de territoris tampoc.

També ho deia el conseller avui, m'ha anat molt bé la intervenció del conseller perquè són quatre aspectes importants, deia molt bé que amb aquests cinc anys de vigència de l'actual model de finançament Balears havia rebut 1.100 milions d'euros menys del que hauria rebut si el model fos d'una distribució més justa. I que una demostració pràctica de què el model de finançament actual és insuficient és que s'havien destinat 150 milions, que havien d'anar a inversions estatutàries, s'havien dedicat a despesa corrent, perquè el model de finançament no basta per poder cobrir les despeses corrents de la nostra comunitat autònoma.

I aquí va sorgir el debat de les balances fiscals perquè el ministre Montoro va citar allò dels comptes públics regionalitzats. Ja ho vaig dir també en el primer ple d'aquest període de sessions, el primer de febrer, les balances fiscals es poden calcular de dues maneres: o bé pel flux monetari o pel model de càrrega-benefici, un model compta unes despeses i l'altre model no les compta. I els comptes públics regionalitzats són unes balances fiscals calculades pel mètode de càrrega-benefici.

Per tant, mai el Govern central, mai el ministre Montoro s'havia negat en absolut a publicar les balances fiscals, va dir: les publicarem, calculades amb el mètode de càrrega-benefici. Però nosaltres, Balears, el Govern i altres comunitats autònomes, vam dir i vam reivindicar que s'havien de saber amb els dos càlculs, hem de saber les balances fiscals tal com són, amb un sistema i amb un altre. I finalment el Govern ha accedit a aquesta petició que, per altra part, és lògica i és de sentit comú.

Per tant, les balances fiscals, votarem a favor lògicament de la proposta que avui fa el Grup MÉS, votarem a favor, per coherència amb el que sempre hem demanat, i sí demanaríem és fer un afegitó, més que res perquè fos més real, i és afegir, on posa "... de manera immediata" o substituir, "... aquest mes de març", posar... "aquest mes de març", perquè realment el compromís del Govern és que aquest mes de març siguin publicades les balances fiscals. Per tant, si es pogués afegir això, crec que, és a dir, milloraria el text quant que la realitat serà aquesta. Clar, immediatament vol dir que demà o avui capvespre, i açò evidentment és impossible.

Per tant, si hi hagués aquest afegitó encara amb més motiu votaríem a favor. Així i tot, si no hi hagués aquest afegitó també hi votaríem a favor perquè estam totalment a favor que es publiquin les balances fiscals, perquè són un element imprescindible per tenir tots els elements de judici de cara a poder negociar.

I només destacar dues cosetes més: primera, que la reforma del model de finançament és una reivindicació d'aquest govern, que el president d'aquesta comunitat autònoma va ser el primer que va reclamar dins el Consell de Política Fiscal i Financera aquesta reforma necessària del model de finançament. I l'altra qüestió que m'agradaria destacar és que no només aquest govern fa manifestacions públiques o només fa reivindicacions en els mitjans de comunicació, sinó que també fa feina, i ara s'ha reunit amb altres comunitats autònomes de cara a poder negociar i poder plasmar en un document o com sigui una sèrie de propostes de cara a poder negociar entre totes les comunitats autònomes aquest model de finançament.

Per tant, jo crec que des del Govern es fa la feina que s'ha de fer, som els primers interessats a modificar aquest model de finançament, som els primers interessats a tenir totes les dades damunt la taula, independentment que altres comunitats autònomes governades pel Partit Popular diguin que no, ens és ben igual, nosaltres consideram que hem de tenir les dades damunt la taula i, per tant, a partir d'aquí crec que tots, en aquest cas tota la Cambra i tots els partits polítics en aquesta qüestió pensam el mateix. Per tant, nosaltres, en aquest cas i en aquesta proposta, votarem a favor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. I com a grup proponent, per contradiccions, té la paraula el Sr. Barceló, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sr. President. En primer lloc, agrair el suport dels dos grups, acceptar evidentment l'esmena que feia el Sr. Camps afegint "el mes de març" per a la publicació de les balances fiscals.

I constatar només un parell de qüestions, jo estic ja un poc... no vull dir cansat, però sí acostumat ja a sentir aquest debat entre el PP i el PSOE a veure quin dels dos sistemes de finançament ha perjudicat més a les Illes Balears, si el d'Aznar

o el de Zapatero, jo els contestaré que tots dos, els dos sistemes de finançament han perjudicat aquesta terra.

De fet, des de l'inici de la llei orgànica, de la LOFCA, la Llei Orgànica de finançament de les comunitats autònomes, hi va haver una foto fixa en el principi segons la qual Balears sortia perjudicada i aquesta foto fixa no s'ha modificat en vint anys, no s'ha modificat en absolut, els sistemes han canviat amb la mateixa poca transparència, amb la mateixa poca opacitat, però el resultat ha estat sempre el mateix, sempre les Illes Balears han sortit perjudicades, perquè sempre hem estat els que proporcionalment hem pagat més i, a la vegada, proporcionalment els que hem rebut menys.

El que no pot ser..., evidentment si tenim més capacitat segurament hem de pagar més que altres comunitats autònomes, el que no pot ser és que rebem menys. Hem de rebre els mateixos doblers per a educació, els mateixos doblers per a sanitat, els mateixos doblers per a serveis socials per habitant que, com a mínim, la resta. Això crec que és un principi que és d'absoluta justícia acceptat per tothom. En qualsevol dels casos ha fet que les Illes Balears pateixin una situació vergonyosa que ha provocat, entre d'altres coses, endeutament, dèficit, etcètera, per poder mantenir uns serveis socials i uns serveis sanitaris i educatius que els altres han tengut molt més doblers que nosaltres per fer-ho.

Estic d'acord que de les balances s'han de publicar totes les possibilitats, tots els distints comptes que es puguin fer. Estic segur que tots ens donaran aquesta necessitat de les Illes Balears.

I volia reiterar una vegada més, el Sr. Camps feia referència que és un compromís del Govern la reforma del model de finançament, en tot cas és un canvi respecte del que a principi de legislatura comentava el Govern. El Govern, tant en paraules del Sr. President com del conseller d'Economia, no defensava el canvi del model de finançament, deia que servia menys, era normal, era lògic perquè aportàvem més, i està escrit en els *Diaris de Sessions* dels plenis del Parlament. Hi ha hagut un canvi, efectivament, i dir que si el Govern lluita de bon de veres per aquest canvi de model de finançament tindrà el suport del Grup MÉS perquè es millori aquest finançament. Ara, en qualsevol dels casos nosaltres no renunciarem mai que hi hagi una vertadera sobirania fiscal, que només seria possible amb un sistema estil concert econòmic solidari.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Abans de passar a la votació, demanaria si per part del Grup Parlamentari Socialista s'està d'acord amb les modificacions? Sí.

Idò, podem... no, no hem de passar a la votació, sinó que entendria que s'aprova per assentiment, sí?

Molt bé, idò, en conseqüència, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 1065/14, relativa a publicació de les balances fiscals.

II. Debat dels escrits RGE núm. 10417/12 i 361/13, presentats per la Vicepresidència Econòmica, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, mitjançant els quals tramet l'informe relatiu al seguiment de l'article 1.5 de la Llei 10/2012.

Seguidament passam al debat del segon i darrer punt de l'ordre del dia relatiu als escrits RGE núm. 10417/12 i 361/13, presentats per la Vicepresidència Econòmica, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, mitjançant els quals tramet l'informe relatiu al seguiment de l'article 1.5 de la Llei 10/12.

Per a la intervenció dels grups parlamentaris, en primer lloc, per part del Grup Parlamentari Socialista, Sr. Boned té la paraula, per un temps de deu minuts.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, per assenyalar que ens donam per assabentats d'aquesta informació que, efectivament, com ha llegit el president és el compliment de l'article 1.5 de la Llei 10/2012, així s'ha fet.

I únicament deixar, perquè figuri als *Diari de Sessions* el comentari que es tracta d'un escrit que té registre de sortida del Govern del dia 14 de gener de 2013, registre d'entrada en aquest parlament del 17 de gener de 2013 i arriba a aquesta comissió avui, dia 18 de febrer de 2014, més d'un any després de l'entrada en aquest parlament. Ho coment simplement als efectes que consti en el *Diari de Sessions*.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. Per part del Grup Parlamentari MÉS, Sr. Barceló té la paraula també per un temps de deu minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí. No sé si correspondria a la Mesa del Parlament o a aquesta comissió, però jo crec que s'ha de fer una petició al Govern de major transparència amb els comptes. Crec que els comptes que es reben han de poder ser intel·ligibles i llegibles per a qualsevol ciutadà. Evidentment nosaltres podem anar a cada una de les partides a cercar punt per punt, que això du una feina perquè, evidentment, la informació que se'ns transmet aquí, d'una sèrie de partides, requeriria una feina per anar-les a cercar.

Per tant, consideram que s'ha de fer una petició al Govern, en la línia de l'esmena, per cert, que es va aprovar en el pressupost del 2014, a proposta nostra, que tant els pressuposts de la comunitat autònoma com les liquidacions fossin comprensibles per a qualsevol ciutadà que ho volgués consultar. Pensam que aquest llistat, aquests paràgrafs de números inintel·ligibles evidentment no faciliten la feina, lògicament, nosaltres podem, insistesc, cercar partida per partida què és, això du una feina. Per tant, demanam aquest exercici de

transparència i que no s'amaguin rere de grans paràgrafs de números per impedir aquest exercici. Per la resta, constatar efectivament que s'ha rebut tard, però s'ha rebut aquesta informació que la llei especifica.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. I per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Per part nostra simplement ens donam per assabentats d'aquesta informació que ja, com molt bé han dit els meus predecessors, venia ja dictaminada o ja venia, idò, obligat per l'article 1.5 de la Llei 10/2012. Per tant, simplement rebre aquesta informació i que cada un faci l'ús que cregui més convenient.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, moltes gràcies, Sr. Camps. Entenc que no hi ha ningú que tengui ganes de rèplica.

No havent-hi més res més, una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui, s'aixeca la sessió.

Bones tardes, i ja els anunci que la setmana que ve no tendrem comissió, per si llavors algú ho ha de mirar o ho ha de cercar, la setmana que ve no n'hi haurà.

Moltes gràcies i bones tardes a tots.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma